

—◆—
1st Prize – Slavina Georgieva
The “Doris Tenny” School, Sofia

WOMEN IN THE XXIST CENTURY

The term “woman” is so wide that the few pages I am allowed to write cannot cover it. “Women in the XXIst century” is large enough too but it allows me to make a modest attempt.

Women have changed a lot since the beginning of time. They have proved that they are worthy to take place in society and in the world. Ever since the Stone Age women have been seen as housewives, their only duty being to their husband and home. But as time went by, women got bolder, fighting for their right to vote and take their rightful place in society.

Women have been through many changes. Restricted by law and the church in their dress and manners they were sold like horses for breeding to their suitors. They had to be docile and accomplished in order to satisfy a man’s needs. But their status did change.

The First and Second World Wars brought not only pain and suffering but also job opportunities to women. They proved to be as good (or even better) than their male colleagues in their workplace. Schooling too became compulsory for girls who are now thought to be much cleverer than boys.

Now on the brink of the twenty-first century women have changed a lot. Helped by “Girl Power” which encouraged women to be themselves and which changed the “weaker sex” into the “stronger sex”, women have finally managed to equalize their position with that of men.

Today a woman can be whatever she likes from a karate expert to a space explorer. Also words like “mankind” and “housewife” are going out of use.

Women’s roles in art and politics have expanded as well. Who does not know Emily Bronte or Jane Austen? Their books and poems contributed so much to the world. And what about “Spice Girls”, “All Saints” and other girls groups who had such a big influence on not only young girls but on boys too. Now men have come to look up to and copy women in their style of dress much more than ever.

Women also take a very important place in politics. If not for Princess Diana and Mother Teresa where would we be today? And who would have helped the poor and sick people in the world? Who would have lent a motherly shoulder or embrace to the many orphans?

It is true that not all women have a positive influence. Nadezhda Mihailova is the most criticized woman in Bulgaria and Monica Lewinsky in America. The huge storms they brewed up in the field of politics linger on. Hillary Clinton is also known to beat her husband in their chambers in the White House and a couple of days ago in the first man vs. woman boxing match the woman won (having been practicing her “sport” in the County Jail)!

Having proven themselves over and over again women have a history for anyone to be proud of to set as their foundations, and now look ahead. And thus modern woman walks with her head high, into the future and the new millenium looking for more males to tread on with her platformed shoes. So beware, males, for the future is female.

МОЯТА ИДЕЯ ЗА БЪЛГАРИЯ

“Тук няма хаир, хората бягат.” Това са думите на бай Аптула Исмаил от кърджалийското село Рогозче пред вестник “Стандарт”. Човекът е на 55 години. И живее в поредното умиращо българско село. И на същата страница на същия вестник са публикувани мислите на А.Г., който учи в Лондон. Когато е свободен, той работи и “печели колкото премиера”. А в България такива пари могат да се изкарат само ако човек се занимава със съмнителни деяния.

“Как тогава да се върна? Защо?”

Вселената на класическото българско село изчезва, въздъхна приживе болката си Тончо Жечев. Става дума за средата на 60-те. Сега, в началото на 2001-а, Професора вече го няма, раковите клетки разяждат не само селото, но и града. А вселената България също е на път да изчезне. Да се претопи в чужди мисли, песни, думи. Да затъне в собствената си мръсотия и нечистоплътност. Да отmine безвъзвратно...

“Как тогава да се върна? Защо?”

Защото един български вестник тези дни си позволи да напише с огромни букви на първата си страница БЪЛГАРИЯ УБИ ДЕТЕ. Защото всеки ден самодоволно ни повтарят, че Европа отваря вратите си за България. Защото проектът “Красива България” е финансиран от чужди пари. Защото църковниците десета година не знаят на кой Бог служат. Защото българските самолети не летят в българското небе...

Защо ли вече не се питаме за какво му е било на Апостола да постави толкова много въпросителни зад стона си НАРОДЕ. В тефтерчето, което винаги ще ни бодне очите. И душите. Защото в Аржентина вече има два паметника на Левски. Никой не ги

краде, за да ги предаде за старо желязо. А тук в България не пропускаме да оскверним паметта му. Я с гнусни графити, я с развят транспарант със свастика, я с безумно политическо словобудство.

“Как тогава да се върна? Защо?”

А дали не е време всички да заминем в Аржентина? За да запазим чист Апостола у себе си?

Но има и друг избор. Да останем. Тук. Сега. На пук. За да направим нещо за себе си. За страната си. Защото еднопосочният билет не е решение. Защото Ботев не остана в Браила. Остана на Вола. Завинаги. Защото Алеко отиде до Чикаго. И се върна. За да бъде убит. Но в България. Защото Борис Христов замина. И светът чу за България. И се върна, за да почива в българска земя. Защото Европа не трябва да приеме България. Тя трябва да я възприеме. Да преглътне хилядолетната ѝ история и култура. Да се примири, че България е Европа. Много древна Европа. Много повече Европа. От доста други.

Въпросът е не как да се върнем. Въпросът е как да останем. Има защо. Защото България е красива и без парите по програмата ФАР. Защото България не убива деца. Защото България има бъдеще. И това сме ние. Без нас...